

§ 24, der, saa vidt jeg husker, er gaaet uforandret gennem Folketinget, men man har kun tilsigtet en Tydeliggørelse. Efter de Udtalelser, den højtærede Minister har fremsat i det andet Ting om denne Sag og ligeledes i Landstingets Udvalg, har det nemlig aldeles ikke været Meningen, som mange har frygtet for, at der skulde paalægges samtlige Banker og Vekselerere at give Udskrifter af samtlige deres heromhandlede Forretninger med Værdipapirer. Det har kun været Meningen, at der skulde være Adgang til i alle Tilfælde, hvor Ministeren fandt saadant fornødent, og i det Omfang, hvori han fandt det fornødent, at forlange og eventuelt fremtvinge Oplysning om de omhandlede Forhold; og dette vil ogsaa kunne gøres efter Ændringsforslag Nr. 24, men i dette Ændringsforslag gives der formentlig et korrektere Udtryk for Meningen med Paragraffen, idet der her udtales en direkte Forudsætning om, at der vil blive en Begrænsning med Hensyn til de Oplysninger, der vil blive forlangt. — De øvrige af Flertallet stillede Ændringsforslag er enten af meget liden Betydning eller blot rent redaktionelle, saa dem jeg skal ikke spille det høje Tings Tid med at omtale. Jeg skal kun sluttelig paa Forslagsstillernes Vegne anbefale samtlige de af Udvalget eller dets Flertal stillede Ændringsforslag.

Endnu skal jeg dog bemærke, at Udvalget har, som ærede Medlemmer vil kunne have set af Betænkningen, udbedt sig forskellige Oplysninger af Finansministeren om visse Forhold vedrørende det fremsatte Lovforslag, og bl. a. har man spurgt om, hvorledes Udtrykket i § 1 „lignende offentlige Værdipapirer“ skulde forstås. Ministerens Svar findes i et Bilag til Betænkningen. Af dette Svar fremgaar det, at der ved dette Udtryk særlig tænkes paa Papirer, der er bestemte til almindelig Omsætning, og som er udstedte af Selskaber med begrænset Ansvar. Om Papirerne kaldes Aktier eller Andelsbeviser, er selvfølgelig ganske uden Indflydelse paa, om de inddrages under Stempelpligten ved Omsætning eller ikke.

Poul Rasmusen: Om dette Lovforslags principielle Side hersker der ingen Uoverensstemmelse mellem Udvalgets Flertal og

Udvalgets Mindretal. Kun paa et enkelt Punkt har Mindretallet anset det for rigtigt at stille Ændringsforslag. Nu er det saaledes, at dette Lovforslags Formaal jo er rent fiskalt, her tilsigtes ikke nogen egentlig Børsordning — hvorvidt Loven vil medføre noget af en saadan, er en anden Sag —, her tilsigtes ene og alene dette: gennem denne Skat at skaffe Statskassen en forøget Indtægt. Men vil man dette, maa man ogsaa paa ethvert enkelt Punkt have sin Opmærksomhed henvendt paa, at Loven opfylder dette Formaal i saa høj Grad som muligt, og at den ikke ved enkelte af sine Bestemmelser bevirker, at dette Formaal modarbejdes. Og det vil det efter vor Mening blive paa enkelte Punkter. Vi er ganske enige med den ærede Ordfører i hans Betænkkelighed over den Forhøjelse af Afgiften, der har fundet Sted i Folketinget, ogsaa vi formener, at denne Forhøjelse i mange Tilfælde vil bevirke, at en Omsætning vil hindres, saaledes at der derved slet ingen Afgift bliver betalt. Vi er af den Formening, at der i adskillige Tilfælde vil kunne indvindes ikke ubetydelige Beløb for Statskassen i det Øjeblik, man sætter Afgiften noget lavere. At stille Ændringsforslag om at vende tilbage til den af den højtærede Finansminister foreslaaede Afgift af $1\frac{1}{2}$ pro mille har vi ikke villet, da det har vist sig haabløst at faa gennemført noget saadant. Vi vilde da ikke være mere ministerielle end den højtærede Minister selv og har givet Afkald derpaa, men vi har haft vor Opmærksomhed henvendt paa, at der i adskillige Tilfælde finder en Omsætning Sted med saa ringe Avance, at en Afgift som den foreslaaede vil virke hemmende, ja, rent prohibitivt. Dette finder navnlig Sted ved adskillige af de Køb, hvor Mellemanden optræder som Køber for egen Regning for senere at sælge videre. Vi har derfor stillet et Ændringsforslag om, at Afgiften i dette Tilfælde skulde nedsættes til det halve. Jeg tror, det maa være alle og enhver klart og indlysende, at i de Tilfælde, hvor Afgiften vil kunne virke saa stærkt, at der ikke bliver nogen Avance for den private Mand, selv om Kursforskellen er 1 pCt., vil Afgiftens Størrelse virke prohibitivt og altsaa forringe Statskassens Ind-